

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. června 2023
č. j. MSP-415/2021-ODKA-SPZ/6
Počet listů: 1
Přílohy: 3

MSP-415/2021-ODKA-SPZ/6

0100204004521578

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obv. P. K. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- 1) tr. spis Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 5 T 100/2017
- 2) tr. spis Okresního soudu Malacky sp. zn. 61Pr/28/2019
- 3) tr. spis Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 1 T 103/2020

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) podávám ve prospěch obv. P. K.,

stížnost pro porušení zákona

proti dne 9. 2. 2021 pravomocnému usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 19. 1. 2021, sp. zn. 5 T 100/2017.

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

1. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze **dne 9. 8. 2018**, sp. zn. 5 T 100/2017, pravomocným dnem vyhlášení, byl obv. P. K. (dále jen „obviněný“) uznán vinným ze spáchání přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Za to mu byl podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku uložen **trest odnětí svobody na dvacet měsíců s podmíněným odkladem výkonu na 36 měsíců s dohledem**. Obviněnému byla rovněž stanovena povinnost podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil. Konečně byla tímto rozsudkem obviněnému uložena povinnost nahradit pošk. M. L. škodu ve výši 394 000 Kč.
2. K žádosti Okresního soudu Plzeň-město bylo rozsudkem slovenského Okresního soudu Malacky sp. zn. 3Tcud/2/2019, pravomocným dne 15. 9. 2020, rozhodnuto o uznání v odstavci č. 1 citovaném rozsudku s tím, že se vykoná na území Slovenské republiky.

Napadené rozhodnutí

3. Usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 19. 1. 2021, sp. zn. 5 T 100/2017, bylo podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku rozhodnuto, že obviněný trest odnětí svobody na dvacet měsíců uložený mu v odstavci č. 1. citovaným rozsudkem vykoná, a to ve věznici s ostrahou (dále jen „napadené usnesení“). V odůvodnění tohoto usnesení okresní soud mj. konstatoval, že obviněný nesplnil podmínku vedení řádného života ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, neboť se v jejím průběhu dopustil úmyslné trestné činnosti, konkrétně **dne 8. 2. 2020** přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za nějž byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 26. 2. 2020, sp. zn. 4 T 24/2020, a dále **dne 7. 7. 2020** přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 28. 8. 2020, sp. zn. 1 T 103/2020.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

4. Podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2021: „Jestliže podmíněně odsouzený, ohledně něhož byl vysloven dohled, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného ponechat podmíněné odsouzení s dohledem v platnosti, i když odsouzený zavinil příčinu k nařízení výkonu trestu a) stanovit nad odsouzeným další povinnosti v rámci uloženého dohledu, b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 85 odst. 1, nebo c) stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 směřující k tomu, aby vedl řádný život.“
5. V § 339 odst. 1, 2 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění účinném do 31. 12. 2022 (dále jen „z. m. j. s.“) se uvádí: „Soud může požádat příslušný orgán jiného členského státu o předání výkonu uznaného rozhodnutí zpět do České republiky, pokud se proti osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, vede v České republice jiné trestní řízení (**odstavec 1**). Po zahájení výkonu uznaného rozhodnutí v jiném členském státu lze výkon takového rozhodnutí v České republice zahájit nebo v něm pokračovat pouze, pokud a) soud vzal za stanovených podmínek a ve stanovené lhůtě zpět rozhodnutí spolu s osvědčením, b) jde o případ, na který se vztahuje prohlášení jiného členského státu, že nebude zajišťovat výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, c) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území tohoto členského státu, **d) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá obvyklé bydliště v tomto členském státu**, nebo e) jiný členský stát předal výkon uznaného rozhodnutí zpět do České republiky na základě žádosti soudu podle odstavce 1 (**odstavec 2**).“
6. **Ust. čl. 7 odst. 1, 2 Rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. 11. 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu na do probačními opatřeními a alternativními tresty (dále jen „rámcové rozhodnutí“)** určuje: „Pokud příslušný orgán vykonávajícího státu uznal rozsudek a případně rozhodnutí o probaci, které mu byly postoupeny, a uvědomil o uznání příslušný orgán vydávajícího státu, není vydávající stát nadále příslušný ani k výkonu dohledu nad uloženými probačními opatřeními nebo alternativními tresty, ani pro přijímání dalších opatření uvedených v čl. 14 odst. 1 (odstavec 1). Působnost uvedená v odstavci 1 přechází zpět na vydávající stát, a) jakmile příslušný orgán vydávajícího státu oznámí příslušnému orgánu vykonávajícího státu

zpětvzetí osvědčení uvedeného v čl. 6 odst. 1 podle čl. 9 odst. 4; b) v případech uvedených v čl. 14 odst. 3 ve spojení s čl. 14 odst. 5; c) v případech uvedených v čl. 20 (odstavec 2).“

7. **Podle čl. 14 odst. 1, 2 rámcového rozhodnutí:** „Příslušný orgán vykonávajícího státu má pravomoc přijímat veškerá další rozhodnutí týkající se podmíněného trestu, podmíněného propuštění, podmíněného odsouzení a alternativního trestu, zejména pokud odsouzená osoba neplní probační opatření nebo alternativní trest nebo spáchá nový trestný čin. Tato další rozhodnutí zahrnují zejména a) změnu povinností nebo příkazů uložených v probačním opatření nebo alternativním trestu nebo změnu délky probační doby; b) zrušení odkladu výkonu rozsudku nebo zrušení rozhodnutí o podmíněném propuštění a c) uložení trestu odnětí svobody nebo opatření spojeného se zbavením osobní svobody v případě alternativního trestu nebo podmíněného odsouzení (odstavec 1). Rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 a všechny důsledky vyplývající z rozsudku, včetně případného výkonu a tam, kde to je nutné, přeměny trestu odnětí svobody nebo opatření spojeného se zbavením osobní svobody, se řídí právem vykonávajícího státu (odstavec 2).“
8. **V čl. 20 odst. 1, 2, 3 rámcového rozhodnutí se uvádí:** „Skrývá-li se odsouzená osoba nebo nemá-li nadále oprávněný obvyklý pobyt ve vykonávajícím státě, může příslušný orgán vykonávajícího státu předat pravomoc vykonávat dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty a přijímat veškerá další rozhodnutí související s rozsudkem zpět příslušnému orgánu vydávajícího státu (odstavec 1). Probíhá-li proti dotyčné osobě nové trestní řízení ve vydávajícím státě, může příslušný orgán vydávajícího státu požádat příslušný orgán vykonávajícího státu, aby předal pravomoc vykonávat dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty a přijímat veškerá další rozhodnutí související s rozsudkem zpět příslušnému orgánu vydávajícího státu. V tom případě může příslušný orgán vykonávajícího státu předat pravomoc zpět příslušnému orgánu vydávajícího státu (odstavec 2). Je-li za použití tohoto článku pravomoc předána zpět vydávajícímu státu, převezme ji příslušný orgán tohoto státu. Pro další dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty vezme příslušný orgán vydávajícího státu v úvahu délku a míru plnění probačních opatření nebo alternativních trestů ve vykonávajícím státě, jakož i veškerá rozhodnutí přijatá vykonávajícím státem v souladu s čl. 16 odst. 1 (odstavec 3).“

Posouzení předmětné věci

9. Mám za to, že napadeným usnesením byl v neprospěch obviněného porušen zákon v ust. 86 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2021 a v § 339 odst. 1, 2 z. m. j. s. ve znění účinném do 31. 12. 2022.
10. Okamžikem nabytí právní moci rozsudku Okresního soudu Malacky sp. zn. 3Tcud/2/2019, kterým byl uznán rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 9. 8. 2018, sp. zn. 5 T 100/2017, nebyla již Česká republika, konkrétně Okresní soud Plzeň-město, nadále příslušená k výkonu dohledu, natož k rozhodnutí o tom, že podle 86 odst. 1 trestního zákoníku obviněný trest odnětí svobody na dvacet měsíců vykoná (čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 14 odst. 1 rámcového rozhodnutí). Obsah spisu Okresního soudu Plzeň-město sp. zn. 5 T 100/2017 nepotvrzuje, že by v období před vyhlášením napadeného usnesení došlo k nějakému z případů vymezených v odstavci č. 5. citovaném ust. § 339 odst. 2 z. m. j. s. (čl. 7 odst. 2 rámcového rozhodnutí), kdy se příslušnost vykonávat dohled a případně i rozhodnout o tom, že obviněný podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody na dvacet měsíců vrací zpět Okresnímu soudu Plzeň-město. Je sice pravdou, že v době vyhlášení napadeného usnesení bylo zřejmé, že obviněný se zdržoval v České republice a páchal tu trestnou činnost, tedy ve smyslu § 339 odst. 2 písm. d) z. m. j. s. ve znění účinném do 31. 12. 2022 (čl. 20 odst. 1 rámcového rozhodnutí) fakticky neměl obvyklé bydliště na Slovensku, ovšem současně platí, že k tomu, aby přešla příslušnost zpět na Okresní soud Plzeň-město bylo nezbytné, byť tato povinnost není

v odstavci č. 5. citovaném ust. § 339 odst. 2 z. m. j. s. výslovně stanovena, aby Okresní soud Malacky formálně předal pravomoc vykonávat dohled a činit další opatření zpět českému soudu. Tato povinnost vyplývá jednak z logiky věci, jednak přímo z čl. 20 odst. 1 rámcového rozhodnutí a v neposlední řadě je potvrzována právní teorií (viz komentář k § 339 odst. 2 trestního zákoníku v bodě 3. v publikaci KUBÍČEK, Miroslav, Přemysl POLÁK a Helena HUCLOVÁ. Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-3-17]. ASPI_ID KO104_2013CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.). Teprve následně přípisem ze dne 27. 1. 2021, sp. zn. 3Tcud/2/2019, Okresní soud Malacky předal pravomoc vykonat uznané rozhodnutí zpět Okresnímu soudu Plzeň-město s tím, že obviněný nemá na území Slovenské republiky obvyklý pobyt, přičemž odkázal na ust. § 8 odst. 1 písm. c) slovenského zákona č. 533/2011 Sb., o uznávání a výkonu rozhodnutí, kterými se ukládá trestní sankce nespojená s odnětím svobody nebo probační opatření za účelem dohledu v Evropské unii. Z vpředu uvedených okolností je zřejmé, že Okresní soud v Plzeň město nebyl v době vyhlášení napadeného usnesení k takovému postupu oprávněn, resp. neměl pravomoc takové rozhodnutí vydat. Po zvážení účelnosti podání stížnosti pro porušení zákona proti napadenému usnesení, s přihlédnutím, k faktu, že z podnětu ke stížnosti pro porušení zákona předsedy Krajského soudu v Plzni, resp. z jeho příloh lze dovodit, že Okresní soud Plzeň-město má za to, že ve věci je možné činit eventuální další opatření pouze v případě, že bude napadené usnesení zrušeno, jsem se rozhodl pro podání této stížnosti.

11. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

12. Navrhuji, aby Nejvyšší soud:
 - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu se vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 19. 1. 2021, sp. zn. 5 T 100/2017, byl v neprospěch obv. K. porušen zákon v ust. 86 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2021 a v § 339 odst. 1, 2 z. m. j. s. ve znění účinném do 31. 12. 2022;
 - 2) s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, bez dalšího zrušil.

Na vědomí:

- 1) Nejvyšší státní zastupitelství
- 2) Krajský soud v Plzni ke sp. zn. Spr 1119/2021
- 3) Okresní soud Plzeň-město ke sp. zn. 5 T 100/2017
- 4) obv. P. K.